

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אלוף דורון פיילס - הנשיא

בעניין :

ח/XXX טוראי י' א' – המבקש (ע"י ב"כ, עו"ד רועי בלכר ; עו"ד מנחם שטאובר)

נ ג ד

התובע הצבאי הראשי – המשיב (ע"י ב"כ, רס"ן גל באומהקר)

בקשה לעיכוב ביצוע עונש. הבקשה התקבלה.

ה ח ל ט ה

1. לפניי בקשת המבקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל עליו לצורך הגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.
2. ביום 11.10.2018 זיכה בית הדין המחוזי את המבקש מעבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 בגין כך שנעדר משירות צבאי, למשך 1,244 ימים.
3. בית-דין זה מצא לקבל את ערעור התביעה כנגד הכרעת הדין, ובפסק-דין שניתן ביום 10.1.2019 הרשיע את המבקש בעבירה שיוחסה לו כאמור. בהתאם, מצא להורות על החזרת התיק לבית הדין המחוזי לשמיעת טיעונים לעונש ולגזירת עונשו של המבקש (ע/53/18 **התובע הצבאי הראשי נ' טוראי י' א'** (2019)).
4. ביום 14.3.2019 גזר בית הדין המחוזי על המבקש, בין היתר, עונש של 90 ימי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו. לאחר שניתן גזר הדין הגיש המבקש ערעור כנגד חומרת העונש לבית-דין זה, ובתוך כך ביקש לעכב את ביצוע עונש המאסר כאמור. במהלך דיון שהתקיים ביום 25.3.2019, לפני כב' השופטת אל"ם הלר, הודיעו הצדדים שהגיעו להסכמה, שבמסגרתה מחק המבקש את ערעורו כנגד חומרת העונש, והצדדים ביקשו לעכב את ריצוי עונש המאסר לצורך הגשת בקשת רשות ערעור אך כנגד הרשעתו בדין. בדיון התעוררה שאלת סמכותו של בית הדין הצבאי לערעורים לעכב את ביצוע

העונש, משנמחק הערעור על העונש. הצדדים סברו, כי סעיף 441(א2) לחוק השיפוט הצבאי מעניק סמכות לנשיא בית הדין לערעורים להורות על דחיית ביצוע גזר הדין, מרגע שהוגש הערעור על-ידי ההגנה, גם אם זו החליטה לחזור בה מן הערעור. נטען כי לפי הוראת הסעיף, כל עוד פסק הדין של בית הדין הצבאי לערעורים אינו חלוט, סמכות העיכוב מוקנית לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים לבדו. נוכח האמור, מצאה השופטת הנכבדה לעכב את ביצוע העונש עד ליום 27.3.2019 על-מנת שהמשך הדיון יהיה בפניי.

5. במהלך דיון שהתקיים לפניי ביום 26.3.2019 נדונה שאלת הסמכות לעכב את ריצוי העונש שהוטל על המבקש. לא הייתה מחלוקת כי מועד רלוונטי להכרעה בסוגיה עשוי להיות חלוף מועד הערעור על גזר הדין של בית הדין המחוזי, הוא יום 29.3.2019. הצדדים ביקשו כי בשלב זה, אעשה שימוש בסמכות טבועה ואאריך את עיכוב הביצוע בימים ספורים נוספים, שבמהלכם יגישו בקשה משותפת לעיכוב ביצוע נוסף, לאחר חלוף המועד האמור. לאור הסכמתם הוריתי על עיכוב ריצוי של עונש המאסר עד יום 1.4.2019 בשעה 15:00. כן הוריתי, כי עד אותו מועד יעבירו הצדדים בקשה מנומקת ביחס לשאלת הסמכות.

6. בבקשה עותר המבקש, בהסכמת התביעה, כי אורה על המשך עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל עד יום 15.5.2019, לצורך הגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, ובצידה בקשה לעיכוב ריצוי של העונש עד לסיום ההליכים. הודגש, כי בהתאם להוראת סעיף 440ט(ג) לחוק השיפוט הצבאי, התקופה להגשת בקשת רשות לערער היא 30 ימים מיום מתן פסק הדין בערעור. נטען, כי כאשר מלאכת גזירת הדין מוחזרת לערכאה הדיונית, תקופה זו נמנית החל מתום המועד למיצוי זכות הערעור על גזר הדין שנקבע על-ידי הערכאה הדיונית. נוכח האמור, הואיל וגזר הדין ניתן על-ידי בית הדין הצבאי המחוזי ביום 14.3.2019, המועד האחרון להגשת ערעור על גזר הדין הוא יום 29.3.2019 והמועד האחרון להגשת בקשת רשות ערעור הוא 28.4.2019. לעמדתו, הסמכות לעכב את המשך ביצוע עונש המאסר נתונה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים, בהתאם להוראת סעיף 441(א2) לחוק השיפוט הצבאי.

7. לאחר שבחנתי את עמדת הצדדים מצאתי להיעתר לבקשתם המוסכמת. המבקש הורשע בבית הדין הצבאי לערעורים, התיק הוחזר לבית הדין המחוזי לשמיעת טיעונים לעונש ועונשו נגזר על-ידי בית הדין של ערכאה ראשונה. במצב דברים זה רשאי המבקש לערער לבית-דין זה אך על מידת העונש ולא על ההרשעה (ראו והשוו: ע/4,5/12 סמ"ר טל נ' **התובע הצבאי הראשי**, בעמ' 14 (2012)). ברגיל, לו היה המבקש מערער על מידת עונשו הייתה הסמכות לעכב את ביצוע העונש נתונה לבית-דין זה (ראו סעיף 489 לחוק השיפוט הצבאי). עם זאת, המבקש מבקש לערער על הרשעתו בדין בלבד. כנגד הרשעתו בבית הדין הצבאי לערעורים רשאי המבקש לערער לפני בית המשפט העליון "אם

נתקבלה רשות לכך בפסק-הדין או מאת נשיא בית המשפט העליון או מאת משנהו" (ראו סעיף 440ט(א) לחש"ץ). שאלת הסמכות לעכב את ביצוע העונש במצב הנתון אינה מוסדרת במפורש בחוק ואף לא נדונה בפסיקה. על אף, שבהיבט כרונולוגי-פורמלי, ההליך השיפוטי האחרון בעניינו של המבקש היה בערכאה הראשונה, למעשה – כוונת המבקש היא לערער על הרשעתו, שנקבעה בבית הדין הצבאי לערעורים, זה מכבר. מן הבחינה התכליתית יש לראות, על כן, את מועד חלוף הערעור על גזר הדין, כמועד לתחילת מניין התקופה להגשת רשות ערעור על ההרשעה.

8. בענייננו, גזר הדין של בית הדין המחוזי ניתן ביום 14.3.2019. המועד להגשת ערעור על מידת העונש חלף, אפוא. בהתאם להוראת סעיף 441(א)(1) לחוק השיפוט הצבאי, פסק-דין של בית הדין הצבאי לערעורים יהא חלוט "בתום התקופה להגשת בקשת רשות לערער - אם לא הוגשה בקשה כזו". היינו, פסק הדין יהפוך חלוט לאחר שתחלוף התקופה להגשת בקשת רשות ערעור, בתום שלושים ימים – ביום 28.4.2019. בהתאם לסעיף 441(א)(2) לחוק השיפוט הצבאי "כל עוד פסק הדין של בית הדין הצבאי לערעורים אינו חלוט, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים להורות על דחיית ביצוע גזר הדין". מכאן שהסמכות להורות על המשך עיכוב ביצוע עונש המאסר נתונה בידי.

9. אשר על כן, אני מורה על המשך עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש עד ליום 15.5.2019, כדי שתהא למבקש שהות להגיש, כפי שהצהיר בא-כוחו, בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון ולבקש את עיכוב ביצוע העונש, עד לבירור הבקשה והערעור, אם תינתן לו רשות ערעור.

ניתנה בלשכה היום, כ"ד באדר ב' התשע"ט, 31 במארס 2019, ותועבר לצדדים על-ידי מזכירות בית הדין הצבאי לערעורים.

אלוף	דורון	פיילס
נשיא	בית	הצבאי
ל	ע	ר
ע	ר	י
ס	י	ס

חתימת המגיה:	העתק	נאמן	למקור
	סגן	עמית	כהן
תאריך:	קצין	בית	הדין